

1893-10-26

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10731>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

κων και του θωμανικού αποσπάσμα-
τος και ηθελον πέση. ούτοι θύματα
της εκπληρώσεως του καθήκοντός
των, αν μη ο εισαγγελεύς βλέπων τον
επικείμενον κίνδυνον διέτατε πύρ.
Πρό του πυρός διαλυθέντες δρομαίοι
οι στασιασται απήλθον εγκαταλιπόν-
τες επί του πεδίου της συμπλοκής 7
νεκρούς και 25 τραυματίας. Οι χωρο-
φύλακες τότε συλλαβόντες τους πρω-
ταίτους επανήλθον εις την πρωτεύου-
σαν.

Ενταυθα αναπόφευκτος υπάρχει μι-
κρά τις περιγραφή της πρωτεύουσής
της Σάμου.

Το Βαθύ, ούτω καλείται η πρωτεύ-
ουσα της Σάμου, εινε διηρημένον εις
Άνω και Κάτω Βαθύ. το Άνω Βαθύ
επί τερπνοτάτου λόφου εκτισμένον ά-
πέχει του Κάτω Βαθέος εκτισμένου
εν τω μυώ βθέος κάλπου περί το
πέταρτον ώρας. Η παρέκδοσις αυτή
εινε αναγκαία, ως γενήσεται δηλο.
Μεταξύ των εν Μυτιληνοίς 7 φρου-
θέντων ήτο και εις εξ Άνω Βαθέος
άπλους θεατής των συμβαινόντων.
Οι κάτοικοι του άνω Βαθέος εξήρηθη-
σμένοι άλλως τε και ούτοι και ζη-
τούντες άφορμήν επιθέσεως, παραλα-
βόντες το πτώμα του φρουθέντος κα-
τήλθον εις το Κάτω Βαθύ και συ-
σπειρωθέντες πρό του Ηγεμονικου
Μεγάρου εις άπρεπεις κατά του Η-
γεμόνος ύβρεις παρεφέρθησαν προσκα-
λουτες αυτόν να ίδη το πτώμα
και ζητούντες δια μανιωδών κραυγών
την άπελευθέρωσιν του πολιτικού
καταδίκου και πρωταίτου των εν Μυ-
τιληνοίς ταραχών Ζάννη.

Πρός άποφυγήν λυπηρών γεγονό-
των ο Ηγεμών επέτρεψε την άπελευθέ-
ρωσιν του Ζάννη, ον εκ των φυλακών
άπελευθερώσαντες απήλθον θριαμβευ-
τικώς αίροντες, καταλιπόντες εκτά-
δην κείμενον πρό του Ηγεμονικου Με-
γάρου το πτώμα του φρουθέντος, ον
κατόπιν παίδες άράμενοι απήγαγον
εκείθεν.

Αμυχανών ο Ηγεμών τηλεγραφικ-
ώς ανήγγειλε την ύψηλή Πύλη την
κατάστασιν της νήσου εξαιτούμενος ά-
μα την συνδρομήν αυτής προς κα-
ταστολήν των ταραχών. Μετά τρεις
ήμέρας 650 θωμανοί στρατιώται ά-
πειδύσθησαν ενταυθα η θεία τούτων
καθησύχασε τά πράγματα και αποκα-
τέστη η τάξις. Ένα περίπου μήνα δι-
έμειναν οι θωμανοί εν Σάμω, ούδεν
άτοπον διαπραξάντες. Ο Ηγεμών δέ
κατήργησε τους επιβληθέντας φόρους
άνηστειούσας άμα τους στασιαστας.
Ηδη αιθρία διατρέχει πανταχού ανά
τά Σαμιακά όρη ο ήλιος άμαυρω-
θείς υπό των τρομερών τούτων συμ-
βάντων, υπέρ ποτε λαμπρίς ανατέλ-
λει, γλυκεία η Σαμιακή αύρα πείει,
εύφροσύνης ηδής παρλάζον το Ιώνιον
αύμα αναχαλίζεται τάς αναλαβούσας
την προτέραν των αγγλην Σαμιακάς
ακτάς.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ν. ΖΗΝΟΝ!

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΓΙΕΛΙΑ.

ΚΑΘΑΡΣΙΣ.

Επί τη βάσει της ισχύος και εξου-
σίας ην περιέβληται δια της Περ-
ρι Καθάρσεως Επιταγής του 1879, η
Αυτού Εξοχότης ο Μέγας Αρμο-
στής εντέλλεται να η επί των εκ
Συμόρης προερχομένων πλοίων επι-
βαλλομένη καθάρσις ελαττωθή εις
πενθήμερον, ην να τελώσιν εν Λάρνα-
κι, αι δ' εκ Κλαζομένων προελεύσεις
υποβάλλονται εις τεσσαρακονταοκτά-
ωρον καθάρσιν, ην να τελώσιν εν Λάρ-
νακι, εν, εν Κλαζομεναίς, συνεκει-
νώνησαν μετά της ξηράς δι' αινδήπω-
τε άλλον σκοπόν η δια την λήψιν Υ-
γειονομικής Πιστοποιήσεως, επίτευ-
ξιν επιθεωρήσεως αυτής, αποτίθασιν
ταχυδρομείων η επιτίθασιν ταχυδρο-
μείων εν σάκκισ προσκόντως προφυ-
λαγμένοις, αποτίθασιν επιβατών, η έ-
πιτίθασιν επιβατών, τελεσάντων εν
Κλαζομεναίς καθάρσιν και εφοδιασθέν-
των επί τούτω δια πιστοποιητικών.

Η Αυτού Εξοχότης εντέλλεται ώ-
σαύτως να η καθάρσις, η επιβαλλο-
μένη επί των εκ των Γαλλικών Με-
σογειακών λιμένων και του Μοναίου
προελεύσεων, άντικατασταθῆ δι' Ιατρι-
κής επισκέψεως.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΗ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ.

Προσφοραι δια την έλ νίου κατα-
σειυήν του μεγάλου όχρετου Λευκωσί-
ας «Τσιρκιλή Δερέ» γίνονται δεχται
εις το γραφείον του προέδρου της Δη-
μοτικής Επιτροπής Λευκωσίας, ήτοι
εις το Διοικητήριον Λευκωσίας μέχρι
του σαββάτου 4 Νοεμβρίου 1893.

Σχέδια και ειδικοι καταλόγοι των
μεταχειρισθησομένων υλικών κλπ. ευ-
ρισκονται εις το Γραφείον του Προέδρου
της Δημοτικής Επιτροπής Λευκωσί-
ας και οι θουλόμενοι δύνανται να τα
ελέπωσι καθ' εκάστην εκτός των Κυ-
ριακών, από της 10 π. μ. μέχρι της
μεσημβρίας και από της 3 μέχρι της
4 μ. μ.

Αί προσφοραι πρέπει να επιστέλ-
λωνται προς τον Προέδρον της Δημο-
τικής Επιτροπής Λευκωσίας εντός έ-
σπραγισμένων φακέλων και επιγρα-
φομένων «Τσιρκιλή Δερέ».

Η δημοτική Επιτροπή δέν εινε
υπόχρεως να δεχθῆ την κατωτέραν η
οιανδήποτε προσφοράν.

25η Οκτωβρίου 1893.

Τῆ συντάξει του «Νέου Έθνους»
Λεμησῶ τῆ 12. 10. 93.

Το ενταυθα κακουργιδικειον μετα-
ξι άλλων εξεδίκασε κατά την παρελ-
ούσαν εβδομάδα δίκην σπουδαίαν φό-
νου έχούσαν ώδε:

Λαδοπόλης τις εκ Λευκάρων Στυ-
λιανός ονομαζόμενος ευρήθη πρό τινων
μηνών φρονιμένος εξωθεν του χωριού

Ανώγυρα. Κατ άρχας ηγήθησαν ο-
νόμοιαι κατά τινος Περικλέους εκ του
χωριού τούτου, προς ον ο φο-επιθείς εί-
χε περιέλθη εις ρῆξιν κατόπιν έμως η
άστυνομία κατά τάς δοθείσας αυτή
πληροφορίας συνέλαβε ούτως ένόχους
εξ Ανωγύρας, ών εις Χασάν εφινδής
καλούμενος, εινε λόγιος και εύκατάστα-
τος. Ούτος έμίσει θανάσιμως τιν προ-
μνημονευθέντα Περικλήν, ο έμως ως
ισχυρόν δέν ήδύνατο να βλάψη, οτε δ'
εμαθε την προς τον Λευκαρίτην εριν
του ένόμισεν οτι ευρε την περίστασιν
να καταστρέψη τον έχθρόν του προς
κρεσμόν του κυριούντος αυτόν πά-
θους. Προσλαμβίνει λοιπόν και έτερον
ομόφυλόν του και παραμονεύσαντες
εν έρημω τόπω τον δυστυχῆ Λευκα-
ρίτην φονεύουσιν αυτόν εν πλήρει με-
σημβρία. όπως ένοχοποιήσωσι τον
Περικλήν. Αλλ' εστις σκάπτει τον
λάκκον του άλλου πίπτει ο ίδιος μέ-
σα. Δύο εγχωριοί των, εις χριστιανός
και εις θωμανός, ευρεθέντες κατά τύ-
χην εκει κεκρυμμένοι εγένοντο αυτό-
πται της τραγικής σκηνης και κα-
τήγγειλαν τους δολοφόνους, οτινες ά-
ποδευχθείσης της ένοχής των κατεδι-
κάθησαν εις θάνατον.

Την κατάστασιν της εν Κύπρω ά-
στυνομίας εξηκόνισε δεόντως η κατά
την εν Λεμησῶ πολυκροτον δίκην του
Χασάν εφινδη σαφής κατάθεσις του
μάρτυρος Σολομωνίτου Σολομωνίδου.
«Ο φιλαλήτης και εύτολμος χωρικός
ερωτηθείς διατι εροθείτε να καταγ-
γείλη το εγκλημα άμείσως εις την ά-
στυνομίαν, απήτησεν εύθαρσώς οτι
«η άστυνομία δέν εκτελεί το καθήκόν
της και δέν ήτο άπιθανον οι ζαπτιεδες
να εφυγάδουν τον κακούργον.» Όταν
δὲ ήρστηθη διατι οτε ήλθεν εις Λεμησ-
όν εζητήσε μόνον τον ύπαστυνόμον
να καταγγείλη το εγκλημα, ενω ήδύ-
νατο η καταγγελία να γείνη και προς
άλλους υπαλληλους απήνησεν εύτόλ-
μως «οδὲτι δέν έχω εμπιστοσύνην εις
κανένα άλλον υπάλληλον της άστυ-
νομίας δωροδοκούντα ολοι τους.»
«Και αυτός ο διευθυντής» ηρώτησεν
ο αρχιδικαστής «αυτό δέν τὸ γνω-
ρίζω,» απήνησεν ο χωρικός.

Το συμβάν τούτο εινε χαρακτηρι-
στικώτατον, αποδεικνύει δ' άπαξ ακό-
μη τίνα ιδεαν έχει ο κυπριακός λαός
δι' εκείνους, οτινες τρώγοντες λου-
κουλικώς εικουσι και εξ χιλιάδας
λιρών κατ' έτος πράττουσιν ούδέν.

Αλλα τά πράγματα εφθασαν πλέ-
ον εις το άπροχώρητον η νήσος ελη-
βρά κατά καθεστώτας, οπερ άρδην δέ-
ον ν' ανατραπή, μη ανεχομένη δὲ τα
εν τῆ άστυνομία συμβαινόντα άγνοεί
προς ποιους να στραφή και τίνα πρά-
ξη πάντων των έννόμων μέσων εξα-
με χρησιν ο άτυχῆς ούτος λαός, άλλ'
η κατάστασις εξακολουθεί να εινε η
αυτή οια ήτο και πρό έτών δεκαπέν-
τε. Ίσως εις το μέλλον μεταβληθῆ η
φορά των πραγμάτων, άλλ' άγ το μέλ-

λον εινε οστέγεια του παρόντος, άς
εύρη έκαστος εξ ημών ιδίους φύλακας
των πολυτιμοτέρων αυτώ, διότι οι
άνθρωποι, οτινες ε-αχθήσαν σήμεραν
φρουροι και φύλακες του εινε κατά το
πλείστον μέρος άναξιοι τριαύτης θέσε-
ως, πλέον η άπαξ σωσθέντες επιβου-
λοι των τιμιωτάτων του ανθρώπου δι-
καιωμάτων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Από της παρελθούσης δευτέρας
ήρξατο η τακτική διδασκαλία των μα-
θημάτων εν τῶ Γυμνασίω Λευκωσίας,
καθά δὲ γράφει η συνάδελφος «Ευα-
γόρας», ο χρόνος της εγγραφής θέλει
λήξει οταν ούπω, διό οι επιθυμούντες
εκ των λοιπών μερών της νήσου να
εγγραφώσιν άς σπεύσωσιν.

Αίραι έλλιποβαρείς κυκλοφορούσιν
από τινος εν τῆ νήσω, τουδ' οπερ ίπέ-
φερε μεγάλας δυσκολίας εν ταίς συν-
αλλαγίς. Επειδή δὲ η Όθ. Τράπεζα
δέν δέχεται τολούτας, αληθῆς πανικός
κατέλαβε τους ενταυθα εμπόρους.

Τῆ παρελθούση τρίτη κατέπλευσεν
ενταυθα το εκ Συμόρης γαλλικόν ά-
τμόπλοιον και το εκ Συρίας αυστρια-
κόν. Αύθημερόν κατέπλευσε και το εκ
Αλεξανδρείας άγγλικόν άτμόπλοιον
«Φουρτουνα».

Ο ύπό τον κ. Ματιρ γερμανικός
μουσικός θιάσος εξακολουθεί άνακρού-
ων καθ' εκάστην έσπεραν ήδουμειέστα-
τα τεμάχια εν τῶ καφενείω του κ.
Φωκίωνος Καρεμφυλάκη κατά τάς
κυριακάς και ερωτός παιανίζει και την
ήμεραν από της 10 1)2 π. μ. μέχρι
της 1 μ. μ. Κατά τάς ημέρας ταύ-
τας προσκλήσεις δέν γίνονται χάριν
των οικογενειών.

Την παρελθούσαν κυριακήν έτελέ-
αθησαν ενταυθα οι γάμοι του κ. Γ.
Κ. Ρουσσῆ μετά της δεσποινίδος Έλ-
πίδος Γ. Νικολαίδου. Τῶ ευαρμοστώ-
ζευγι ευχόμεθα τιν συζυγικόν βίον
μεστόν παντός αγαθοῦ.

Εις των ημετέρων συναδέλφων πει-
ραχθείς φαίνεται εξ δσων εδημοσιεύ-
σαμεν εν τῶ ήγγυμένω φύλλω απο-
καλύψαντες τῶ δημοσίω τῆν διαγω-
γήν του κ. Τέτση, ον αυτός επί δύο
έτη ένεκωμιάζεν άδιαλείπτως εν τῆ
έφημερίδι του, άντι να ερυθριάση έ-
πιτίθεται καθ' ημών δι' ύβρεων, απο-
σιωπητικῶν και άπειλῶν και επί τῆ
ευκαιρία ταύτη αναπτύσσει άρχας, ών
λίαν επαξίως ο κλεινός δημοσιογράφος
από έτών πρωτανεύει, ερ' ω και συγ-
χαιρόμεν αυτώ, δηλούντες άμα οτι ού-
δέποτε θέλομεν αξιώση προσοχής τῆν
τοιαύτην αναίδρον τακτικήν του.

Κυρία Συντάκτα τῆς «Νέας Ἐθνικῆς».
Ἐπιθυμοῦντες νὰ διορθώσωμεν τὸ
τοῖνον, ἀπρωτέλλομεν μὲν τὸ κάτωθι
τοῦ «Νεολόγου» διάφορον, ἐξ οὗ θὰ
ἀναγνώστῃς ὅτι ἡ πρώτη διευ-
θυντρία τοῦ παρθενιαγογείου Λάρνακος
Κυρία Αἰκατερίνη Κοντιδου δια λό-
γους ἀγνώστους τῆ ἡμετέρα κοινωνία
ἐδέχετο ἀσελῶς τὴν παρθενικὴν προ-
σωνυμίαν «δεσποσύνη» ἐν ᾗ ἦτο ὑπαν-
ορός καὶ δὴ καὶ χήρα.

Ἐκ παραδρομῆς βεβαίως ἐγράφη ὅτι
κατὰ τὰ ἐγκλίνας τοῦ Ζωγράφου
πρωτῆ καὶ ἡ τοῦ Παρθενιαγογείου τῆς Παλ-
λάδος γυνώσκει τὴν διευθύνειν ἀναλαβούσα
Κυρία Αἰκατερίνη Κοντιδου. Τὴν ἐλλογιμὸν δι-
ευθύντριαν ἀναπολοῦσαν ὅτι ὁ μακαρίτης αὐ-
τῆς σύζυγος Ἰατρίδης εἰδιόξει ποτε ἐν τῇ Σχο-
λῇ τῆς Παναγίας καὶ λυπηρὸς ὡς ἐκ τούτου
ἔχουσαν ἀναμνήσεις, ἐξέπροσώπει κατὰ τὴν
ἐσπέρην τὴν ἡμετέραν Κυρία Φραγκάκη.
Ταῦτα χάριν τῆς ἀκριβείας.

**Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ
ΚΟΣ ΔΙΟΝ. ΛΑΤΑΣ
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.**

Μεγάλων τιμῶν ἀξιοῦσι τὸν σεβασ-
μιώτατον Ζακύνθου κ. Διον. Λάταν
οἱ ἐν Ἀμερικῇ, πρὸ πάντων οἱ κληρι-
κοὶ καὶ ἴδια οἱ ἐπίσκοποι, ὡς καὶ ἡ ἀ-
νωτέρα τάξις, ἡ τῶν πλουσίων. Ἐ-
σχάτως προσεκλήθη δὲ ἐπιστολῆς τοῦ
ἐπισκόπου τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπως
παρευρεθῆ εἰς μίαν σύνοδον ὄλων τῶν
κληρικῶν τῆς πολιτείας, δεκαεσσα-
ρων ἐπισκόπων καὶ διακοσίων ἐξήκον-
τα ἱερέων, οἵτινες ἐξέρρασαν σχεδὸν
πάντες τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τον ἴδωσι καὶ
ὁμιλήσωσι μετ' αὐτοῦ.

Μεγάλην ἐντύπωσιν ἐμποιοῦσιν οἱ
λόγοι του εἰς τοὺς ἀμερικανούς. Μί-
χρη τῆς 9ης 7θρίου εἶχεν ὁμιλήσῃ
πεντάκις ἐνώπιον πολυπληθῶν ἀκρα-

**ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ»
Η ΠΡΩΤΗ
ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ**

Κατὰ μετάρρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
(ΥΠΟ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΝΥΚΤΙ
ΚΕΦ. III.
ΤΟ ΣΥΜΒΑΝ ΤΟΥ Κου ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ.

Προσβληθεὶς κενεῖς ἐκ τῆς ὀργῆς ταύ-
της εἰρωνεῖται ὁ Ἀμβρόσιος, ὅστις ἄλλως τε
ἦτο ἄφρων γέροντος ἠσθάνθη τοῦ πόδα αὐτοῦ
κλονουμένους καὶ κατίστη πελιδνός. Ἡ συγ-
κίνησις του ὅμως αὐτῆ διήρκει ἐπὶ τινὰς
μόνον στιγμάς, διὸ ἀναλαβὼν τὴν προτέραν
αὐτοῦ ψυχραμίαν:
«Θέλω νὰ μάθω, εἶπε καθ' ἐκείτον, εἰ αὐτός
ὁ τριτκατάρτος Πίτρος Σάγξ, ὅστις πάντα
τὰ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θωμαὶ συμβάντα ῥίχνεται
γυρίζων, ἤκουσε τὴν πρὸς τὸν Θωμαὶ συνοί-
διόν μου πρὸ τῆς ἀρίξεως τοῦ «εἰκλαμπρά-
του». Ἀλλ' ἐγὼ αἰ προσπαθῶ νὰ ὑπεραπι-
σθῶ. Καὶ μετὰ τὴν σκίψην ταύτην ἐγείραε τὴν
κεφαλήν ἐν ἀγανάκτησιν ὡς ἄνθρωπος, οὗ βί-
βανως προσέβλεπον τὴν ὑπόληψιν.
— Κύριε Πίτρο Σάγξ! Κουδουρίζετε ἐμπροσθεν
τῶν κατωτέρων μου ἐπὶ τὸν ἴσον ἄρα. Τόσον

τηρίων. Ὁμίλησε τὸ πρῶτον ἐνώπιον
χιλίων ἀκροατῶν ἐν Σικάγῳ. Τὴν αὐ-
τὴν ἡμέραν προσεκλήθη ἐπιμόνως ὑπὸ
ἐπιτροπῆς νὰ ὁμιλήσῃ τὴν ἐσπέραν.
Λεχθεὶς τὴν πρόκλησιν παρουσιάσθη
ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ εἶδε τρισχιλίους
ἀκροατάς, οἵτινες τὸν ὑπεδέχθησαν ἀ-
νασταντες πρὸς στιγμὴν ἐκ τῶν καθι-
σμάτων αὐτῶν. Ἡ συγκίνησις του ὑ-
πῆρξεν ἀπερίγραπτος, ὡμίλησε δὲ ἐπὶ
35 λεπτά τῆς ὥρας. Θέμα τοῦ λόγου
τοῦ ἦτο ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἐυαγγελίου
τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀμερικῇ. Ὁ ἐνθουσι-
ασμὸς ὑπῆρξε μέγας καὶ αἱ εὐχαρι-
στίαί ἐγκάρδιοι.

Ἀκολουθῶς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς
ἐνάρξεως τῆς θρησκευτικῆς συνελεύ-
σεως τῶν ἀντιπροσώπων ὄλων τῶν
θρησκείων τῆς γῆς ἦτο εἰς τὸ πρό-
γραμμα τρίτος. Ὁ λόγος του ἦτο ἐν-
θουσιαστικώτατος. Τὰ ἀκρατήριον ἐκ
τεσσαρῶν περίπου χιλιάδων, ἐδέχετο
τὰς ῥησεις του διὰ ραγδαίων χειροκρο-
τημάτων καὶ δι' ἀναστασεως τῶν χει-
ρῶν ἀναπαλλοῦστων μανδύλια. Τὴν
τρίτην ἡμέραν τῆς συνελεύσεως ἐδόθη
αὐτῷ ὁ λόγος πρῶτον ὅτε καὶ ἐν ἐκτά-
σει ἀνέπτυξε τὰ περὶ τῆς ἐλληνικῆς
ἐκκλησίας. Ὁ λόγος του αὐτοῦ διήρκει
ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ εἴκοσι λεπτά.
Καίτοι οὐδέποτε μεταχειρίζεται ση-
μειώσεις, ἀλλ' ὁμιλεῖ ἀπὸ μνήμης, ὅχι
μόνον δὲ ἔκαμε λάθος ἐν τῇ ἀγγλικῇ
γλώσσῃ, ἀλλ' ὡμίλησε καὶ ἐνθουσια-
στικώτατα ἐνώπιον τῶσων σοφῶν καὶ
πεπαιδευμένων κληρικῶν τε καὶ λαϊ-
κῶν καὶ ἐνώπιον τεσσαρῶν περίπου
χιλιάδων λαοῦ ἀνδρῶν τε καὶ γυναι-
κῶν. Τὸ θέμα τοῦ λόγου του ἦτο πρῶ-
τον, ὅτι ἡ Ἑλλάς προπαρεσκεύασε τὰ
ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς διὰ τῶν γραμ-
μάτων καὶ διὰ τῆς σοφίας αὐτῆς καὶ
ἤρριξε τὴν ὁδὸν τοῦ χριστιανισμοῦ εἰς
τὸν κόσμον. Δεύτερον ὅτι ἡ Ἑλλάς

τὸ καλλίτερον! Θὰ ὁμιλήσωμεν ἀργότερα περὶ
τούτου, σὺ δὶδω τὸν λόγον μου. Πρὸς τὸ παρὸν
ἀκούσατε τούτο μόνον. Ἐπειδὴ οὐδέμιαν ἐξου-
σίαν ἔχετε ἐπ' ἐμοῦ, οὐδὲ δικαίωμα ὅπως μὲ
ἀνακρίνητε, εἴτε ἐπιβουλεύετε εἴτε μὴ, σὺς συμ-
βουλεύω πρὸ ὁρελοῦ, σὺς νὰ περιορισθῆτε μό-
νον εἰς τὸ νὰ κάμητε ἀπλῶς τὴν καταγγελλίαν
σας, ἐὰν νομίζετε ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ τὸ
πράξητε. Ἐὰν αὐτῆ, ληρῆθῃ ὑπ' ὄψιν ὑπὸ
τῶν ἀνωτέρων μου, ταῦθ'. Ὅπερ δὲν πιστεύω,
τότε δύναμαι ν' ἀπολογηθῶ. Πρὸς τὸ παρὸν
ἀποσύρομαι. Καὶ ἔκαμην ἐν-βήματα πρὸς τὴν
θύραν. Παρευθὺς ὅμως ὁ ἀγαπητὸς αὐτοῦ συν-
άδελφος ἐπιβίβων τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν ὤμων
του εἶπε:
— Διὰ νὰ ἐξέλθῃτε πρέπει νὰ λάβητε τὴν
συγκατέθεσίν μου. Ἐπειδὴ δὲ δὲν δύναμαι νὰ
σὺς τὴν παραχώρησάω, λάβετε χάρις, ὡς ἀπό-
κρισιν νὰ διανοκτερεύσητε ἐν τῇ εἰρηκτῇ.
Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς ὀπαδοὺς του μετὰ
στατικῆς μετὰ τῆς καρδίας του «Ἀμ-
βρόσιος»:
— Ὁδηγήσατε εἰπεν, εἰς τὴν εἰρηκτὴν τὸν πρῶ-
τὴν διαπρεπῆ πράκτορα, τοῦ Πρωτοδικαστοῦ
τῶν ἐγκλημάτων, τὸν ἐπικαλούμενον «ἐρεμια-
τοπρόδατον».
Τότε ὁ «ἐρεμιατοπρόδατος» ἠνόησεν ὅτι ἡ-
το ὄλος δίσκου χυμένος καὶ δὲν εἶχεν ἄλλην
ἐλπίδα σωτηρίας ἢ τὴν ὀρατέυσιν ἐκ τῆς
φυλακῆς, εἶδα ἐμπελατὸν ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν
νὰ κληθῆθῃ.

συνέλαβεν ἐν νῶ τὴν ἀνάπτυσιν τοῦ
χριστιανισμοῦ, ἐκρήμνισε τοὺς θεοὺς
αὐτῆς, ὑψώσεν ἐπὶ τῶν ἐρείπιων τὴν
σημαίαν τοῦ Ἐυαγγελίου, καὶ ἐμόρφω-
σε τὴν πρῶτην χριστιανικὴν ἐκκλησί-
αν, ἐν τῷ κόσμῳ τῆς ὁποίας ἀδιάσπα-
στος συνέχεια εἶνε ἡ σημερινὴ ἐλλη-
νικὴ ἐκκλησία, χρησιμεύουσα πάντοτε
ὡς θησαυροφυλάκιον καὶ κιβωτὸς τῶν
χριστιανικῶν ἀληθειῶν, ὀνομαζομένη
δὲ δια τούτου αὐτοδικαίως, ἱστορικῶς δε
δικαιώματι, μήτηρ τῶν χριστιανικῶν
ἐκκλησιῶν ἀπασῶν τῆς γῆς. Τὸ συμ-
πέρασμα δὲ τοῦ λόγου του ἦτο, ὅτι,
ἂν δὲν ὑπῆρχεν Ἑλλάς, ὁ χριστιανι-
σμός δὲν θὰ ἐξηπλοῦτο εἰς τὸν κόσμον
καὶ ὁ κόσμος θὰ εἶχεν ἄλλην μορφήν,
ἀλλ' ἡ σημερινὴ μορφή τοῦ κόσμου, ὁ
πολιτισμός, ἡ ἀνάπτυξις, ἡ πρόοδος, ἡ
ἐλευθερία, τὰ πάντα ὀφείλονται εἰς τὴν
Ἑλλάδα. Ὁ λόγος οὗτος προξένησεν
ἄριστην ἐντύπωσιν. Εὐχαριστῆσαι δὲ
μεγάλαι τῷ ἐγένοντο ὅχι μόνον ἐκ μέ-
ρους τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χριστια-
νικῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ μέρους
τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Βουδδισμού,
τοῦ Βραχμανισμοῦ καὶ Κομφουκισμοῦ,
ἦτοι Ἰαπῶνων, Ἰνδῶν καὶ Κινέζων.

Μετὰ δύο ἡμέρας προσεκλήθη νὰ ὁ-
μιλήσῃ εἰς τὸ μέγα καὶ ἀπέραντον οἰ-
κοδομημα τοῦ «Γυναικείου Συλλόγου».
Μετὰ μικρὰν εἰσχωγῆν τῆς προέ-
δρου, ὁ λόγος ἐδόθη πρῶτον εἰς αὐτόν.
Ὁμίλησεν ἐπὶ 20 περίπου λεπτά τῆς
ὥρας. Χειροκροτήματα, ρωμαὶ τῶν
κυριῶν ἀθλητῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλ-
λάδος. «Χαίρετε, εἶλεγον, τὰ πνεύματα
τοῦ Σωκράτους τοῦ Δημοσθένους τοῦ
Ἀριστοτέλους. Χαίρε τὸ πνεῦμα τῆς
Ἑλλάδος.» Ἡ δὲ ἀντιπρόσωπος τῶν
θρησκευμάτων τὸν ἠσπάζετο ὡς ἀ-
δελφόν.

Ἦδη ἐτοιμάζεται νὰ ὁμιλήσῃ εἰς
τὰς 27-28 μέρους ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἐν

**ΚΕΦ. IV.
ΟΙ ΔΙΑΣΤΑΓΜΟΙ ΤΟΥ ΘΩΜΑΙ ΣΙΑΒΑ.**

Καθ' ἡν στιγμὴν ὁ ἀγγέλου διερεύνη τῶν
χειρῶν τῆς ἀστυνομίας, αἱ ἰδοὶ τῆς Δισθῶνος
ἦσαν καθ' ὁλοκληρίαν ἐρηκοί. Πάντες οἱ κί-
τοιχοι εἶχον ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν
καὶ τῇ ἐξικρίσει μικρῶν τιμῶν καὶ εὐερίθμων
φρανῶν ἀντηρημένων ἐπὶ τῆς προσώψεως κυ-
βερνητικῶν τιμῶν καταστημάτων πάντα τὰ
λοιπὰ ρῶτα ἦσαν ἐσθιαμένα. Ὁ ὠρατός καὶ
βιθὺς οὐρανός τῆς Πορτογαλλίας, ὡς ὄλων
τῶν μεσημεριῶν χωρῶν, καίτοι ἐφαίνετο ἀ-
παστράπτων ἐκ τῶν ἀπειραριθμῶν ποταμῶν
ἀστέρων δὲν ἠθύνετο διὰ τῆς λάμψεως
αὐτοῦ νὰ προδῶσῃ τὴν φυγὴν τοῦ κακο-
ποιτοῦ τῆς νυκτός, ὅστις μετὰ πορεύειν ἐνὸς πε-
ρίπου τεσσαρτῶ τῆς ὥρας, βιβιωθεὶς ὅτι εὐρι-
σκοτο πλέον ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἐθεώρησε κα-
λὸν νὰ καθίσῃ ἐπὶ λιθίνου ἐνὸς ἔδωλιου, ὅπερ
εὐρίσκοτο εἰς τὴν γωνίαν ἀμαζοθῶρας τινός.

Ὅτε ἀνεχώρει ἐκ τῆς κατοικίας του μετ' ἀ-
ποστάσεως νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ πλέον μὴ δίδων
πεντάπασιν προσοχὴν εἰς τὰ παράπανα τοῦ ἀ-
τυχροῦ «ὀδερματοπροδῶτου», ἐσκόπει νὰ κατευ-
θυνθῆ εἰς τὰ περιχώρα, ὅπου κατεῖχεν ἀσφαλῆς τις
κρησφύγετον εἰς αὐτὸν μόνον γνωστὸν καὶ τὴν νύ-
κτα τῆς ἐπιτύου ἐν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πόλιν πρὸς
ἐκτέλεσιν τοῦ κακούργηματος. Διευθυνόμενος
ὅμως εἰς τὸ κατάλυμα τοῦτον δὲν ἐξέλεξεν τὴν
συνητοματέραν ὁδόν, καθὼς ἐφάνη εἶναι θὰ ἦτο

τῇ Συνόδῳ τῶν ἐκεῖ ἐπισκόπων καὶ ἱ-
ερέων, ἐνθα προσεκλήθη. Ἐχει δὲ ἤδη
προσεκλήσεις ἐκ δέκα τεσσαρῶν μεγαλο-
πόλεων, τῆς πολιτείας τοῦ Τέξας,
τῆς Ὀχάιο καὶ τῆς Πανσυλβανίας,
ἕνα μεταβῆ καὶ ὁμιλήσῃ καὶ ἐκεῖ. Θὰ
ἔχῃ πλείστας προσκλήσεις ἐξ ὄλων
τῶν πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ θὰ
μεταβῆ ἀπανταχοῦ ἕνα καταστήσῃ
γνωστὸν ἐν Ἀμερικῇ τὴν μέγαν ταῦδε
ἀγνωστον ἐλληνικὴν Ἐκκλησίαν. Ἐτι
δὲ θὰ ἀναπτύξῃ καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ
νέου τούτου κόσμου πρὸς τὴν Ἑλλά-
δα, ἐν τῷ ὀνόματι καὶ ταῖς εὐεργεσί-
αις πρὸς τὰ ἔθνη καὶ πρὸς τὸν κόσμον
τῶν προγόνων ἡμῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλ-
λάδος.

Ἐξ ἀλληλογραφίας τῆς «Ν. Ἐφημερίδος».

ΒΕΒΤΕΡΙΚΑ

ΤΟ ΤΡΙΚΟΥΠΗΚΟΝ ΚΟΜΜΑ.

Τὸ «Ἄστυ» γράφει: Παρὰ τὸ γρα-
φέν ὑπὸ τῆς «Ἀκροπόλεως», ὅτι οἱ
φίλοι τοῦ κ. Τρικούπη ἀνέρχονται εἰς
ὄγδοῦντα, δεβαιοῦμεν αὐτὴν, ὅτι ἡ
ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ μέλλει νὰ σταλῇ
εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν, ἐν ὧ-
ρίσαμεν ἤδη πρὸ καιροῦ ὡς ἀποτελοῦν-
τα τὴν δύναμιν τοῦ κόμματος τῆς προ-
κατόχου κυβερνήσεως δηλαδὴ εἰς 114,
μείον ἐνός, τοῦ ἐπιστέλλοντος τὴν ἐγκύ-
κλιον. Ἐκατὸν δεκατέσσαρες δὲ εἶνε
οἱ ἀκλόνητοι φίλοι τοῦ κ. Τρικούπη
διότι δὲν ὑπολογίζομεν πόσοι ἀκόμη
καὶ ἐκ τῶν ἐξήκοντα ὄθην ὑπουργι-
κῶν θέλουσι προστεθῆ εἰς αὐτούς, προ-
σελλυόμενοι μόνον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν
114 καὶ χωρὶς νὰ λάβωσι τὴν ἐγκύ-
κλιον ἐπιστολήν.

Ὅστε οὐδαμῶς εἶνε ἀπὸρον ν' ἀνα-
λαβῇ καὶ αὐθὺς τὰς ἡνίας τοῦ κράτους
ὁ κ. Τρικούπης.

Ἡ μέλλον ἀκροατὴς καὶ εὐρὺ τυχεῖας τὸ εἰ-
ρημικὸν ἔδωλιον, ἐπ' οὐ καθίσταε ἤριστο σκε-
πόμενος περὶ τοῦ πρακτικοῦ.

«Ὅχι ἀνόητα τομήματα, διανοήθη. Πρὶν ἢ
προβῶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐριον τὴν ἐσπέραν ἢ
μᾶλλον ἀπῆψε, ἀρῶ μεσονύκτιον ἤδη σημαί-
νει τὸ ὠρελόγιον τῆς Παναγίας τῆς Ἀτόχας,
δὲν θὰ ἐπαύετο κακῶς νὰ πληροσκοθῶ τί
συνέβη εἰς τὸν Ἀμβρόσιον. Πρέπει νὰ γνωρίζω
καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελε τῷ συμβῆ δυστύχη-
μά τι, ἐὰν θ' ἀνακριθῆ παρεούθις ἢ μὲχρὲ τῆς
πρωίας. Ἐπαίξω θανάσια τὸν ἀπλοῦν μου συν-
άδελφον. Ἀλλ' ὄρείλω νὰ περιμένω ὅτι βάπο-
καλύψῃ πάλιν πράγματα, ἐν ἣ περιπτώσει ἤ-
θελε περιέλθῃ ἐκ τοῦ ἐμπαρίου μου καὶ τὴν εἰρ-
κτὴν τοῦ Πρωτοδικαστοῦ. Οὕτω λοιπὸν ἔχω δύο
ὑποθέσεις νὰ ἐξετάσω πρὶν ἢ προβῶ εἰς τὴν
ἐπιχείρησιν...» Ὁ σεβαστὸς μοι φίλος
συνελήθη; ἢ εἰν συνελήθη, ὑπεδλήθη εἰς
ἀνάκρισιν;

Δὲν ὑπάρχει μέσον νὰ ἐργασθῶ διὰ τὸν
«εἰκλαμπρόδατον» πρὶν ἢ ἐξακριβῶσω τὸ σπου-
δαῖον τοῦτο ζήτημα. Ἄλλως: θὰ διατρέξω τὸν
κίνδυνον, καθὼς λέγει ἡ προοίμια, νὰ ὑπέγω
εἰς ζήτησιν μαλλίου καὶ νὰ ἐπιστρέψω καυ-
ρευμένος.

11.
Ὅς εὐκόλως νοεῖ τις, ὁ ἀκροατὴς ἐνόμιζεν
ὅτι μόνος ὁ Ἀμβρόσιος ἐκ τοῦ βήματος τοῦ ἐμπα-
ρίου ἤκουσε τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ εἰκλαμ-
πρόδατου συνοίξεσιν δὲν ἐφραντάσθη δὲ προσφ-

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΡΩΣΣΙΑΣ.

Μέχρι τούδε η Γαλλία εδάνεισε τη Ρωσσία 31)2 γαλιεκομμύρια, άλλα τα χρήματα ταυτα εχρητισμευσαν κυρίως προς τροπήν αρχαιοτέρων δανείων. Η Ρωσσία ηλλαξεν απλωσ δανειστάς και απηλλάγη τών πρώτων τοκογλύφων. Από τούδε εμεις το νεον ρωσικόν δανειον θα έπαυσαη την οικονομικήν της Ρωσσίας άκμηην και την στρατιωτικήν αύτης δύναμιν και θα χρητισμεύση εις τον καταρτισμόν νέων συνταγμάτων. Διά τών γαλλικών περισσευμάτων θα διαμορφωθη στρατιωτική και οικονομική άμα ισχύς παραλύουσα την Γερμανίαν. Εάν η γαλλορωσική συμμαχία διατηρηθη, θα διατρανωθη εκ νέου άδυσώπητος ιστορικός νόμος. Θάττον η βράδιον η Γερμαγία θα καταστη και στρατιωτικώς και οικονομικώς άνικανος να τηρήση την εν Εύρώπη ήγεμονίαν, θα σημάνη δε η ώρα της αποδόσεως. Η μόν Γαλλία εϋδεν άλλο ζητεί, η την Αλσατίαν και την Λορραίνην. Αλλ' αι αξιώσεις τών ρώστων παρά τον Βιστούλαν εστονται μειζονες. Την προς ανατολάς όρμην των Γευτόνικων θα διαδεχθη η προς δυσμάς των Σλάβων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Γένουα 15.—Τό μνημείον του Γαριβιάδη έγκαινιάθη. Κατά την περίστασιν ταύτην ο κ. Κρίσπηρ έδήλωσεν ότι πρέπει να ύεωρήση τις παράφρονας τούσ θέλοντας τον πόλεμον. Τουλών 15.—Αί έστρατι, οι γαροι και τα δειπια προς τιμήν των Ρώσων έξακολούθησι.

δτι εϋδεναι λίαν διάφοροι των ότων του Πέτρου Σάχη. Ούτίνα λοιπόν άλλον εφοβείτο είμαχί τον Αμβρόσιον. «Εάν είνε έλευθερος, εσκίβηθ, τούτο θα προήλθεν εκ του ότι οι έντιμοι αύτου συνάδελφοι ενεδέχθησαν τό έμαρτόν μου. Καί εν ταύτη περιπέσει τι ήδύνατο να πράξη εναντίον μου, χωρίς να προδώση εαυτόν; Άλλως τε γνωρίζω ποίου είδους άνθρωπος είνε. Επειδή κατέχει τό μουσικόν μου και επειδή είνε και κερδοσκόπος, όταν θα έκτελεσθη τό κακούργημα, αύτος θ' άπειτήση μεγαλήτερον μερίδι εκ των μισθών μου. Διά τόν λόγον τούτον, λόγον άλλωσ εϋτέωδη, θα τηρήση σιωπήν. Άλλ' εάν συνελθθθ!

Απόυ έκαμε πένες ταύτας τίς σκίψεις και διά μιξ χαιρονομίας, εμφανούσης ευχαριστήσιν, ότι τά εν τώ βλακτικώ του περιεχόμενα ήσαν ικανοποιητικά, εδίστασε προς στιγμήν και εκίβηθ η' άδότηση την εις τον πλάστην του δοθείσαν ύπόσχεσιν. Άλλ' ωριμότερον σκεφθείς και υπό απληστίας ώθλούμενος άπεράσθη να έκτελέσθ το έγκλημα. Άλλ' άνευ του δολοφονητήσ τού ελάμπερου θα έλάμβανε την εις τή σύνορξ της Ισπανίας άγροσιν, χωρίς, προς ην αίσθάνονται ιδιαιτέραν κλίσιν οι ευγενείς της μεγάλης όδου. Επεί τέλωσ ότι πλέον ευρέθη εις τόν κολορών των διαταγών του, κτυπήσας εκ της χαιρας το μέτωπόν του, ως να είχε καταλήθθη υπό αϊονίαν τινασ εμπνεύσεως ήγγίσθη δε' ενός άλλιατος και εδρέθη εις τό άδελφόν των μικρώνσ σενών όδών, σίγειν εις έκλω-

Λονδίνον 15.—Ο «Χρόνος» λέγει ότι παρά την σύστασιν ρωσικου στόλου εν τη Μεσογειώ η Μεγάλη Βρετανία δέν θάπρωτη ποτε της επικρατήσεως.

Παρίσις 18.—Ο κ. Καριώ τηλεγραφήσ προς τό Τάραν, άνηέχθη εις την φιλιαν και την συμπάθειαν ησούσε την Γαλλίαν και την Ρωσίαν. Η άπάντησις του Τάραου περιερίζεται εις την έκφρασιν της ήδονης ην ο στόλος αισθάνεται άποδιδών την έπισκεψιν της Κρουστώνης.

Ο γαλλικός και ο ρωσικός τύπος όμορπώνως εξαίρουσι τον καθαρώσ ειρηνικόν χαρακτήρα των διαδηλώσεων, διότι οι Παρισίνοι άπέφυγον επιμελώσ παν ετι ήδύνατο να προακρούση προς τούσ ξένους.

Εν τώ δειπνώ τώ παρατεθέντι εν Τάραντι εις τον ναύαρχον και τούσ άξιωματικούς του άγγλικου στόλου, ο ναύαρχος Κόρση και ο Δόρδος Σέιμυουρ επεδείχθησαν την φιλιαν της Άγγλίας και της Ιταλίας.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΥΠΟ Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ. ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΝΟΓΡΑΦΗΣ.

Ηωλείται άντι 2 1)2 γρ. εν τώ βιβλιοπωλείω του κ. Πολυδώρου Νικολαίδου εν ταύθα, εύρίσκειται δε και εν τοις βιβλιοπωλείοις των κ. κ. Δ. Ηετρίδου και Ε. Μιχαηλίδου εν Λευκωσία.

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

πτον τότε τό έκτεταμένον έκίνο περιμετρον τό άριερωθέν εις την πόλιν κατά τον 18ον αιώνα υπό του περιφήμου μοναστηρίου των Δομινικανών του Άγ. Αντωνίου. Μετά πέρειαν οίκα περίπου λεπτόν της ώρας έκσκαμύθη εν την όδον του άνακτω έμπροσθεν οίκου τινος ευτελούς έξωτερικου και εκει εβίβλη τρις επανειλημμένως φωνήν αλέκτορος. Η μίμησις ύπήρξε τσοϋτόν επιτυχής, ώστε άνευ του τελικου ήχου του σκεπτικώς παρακαθέντος θα ήτο παλύ δύσκολον εις έκείνον προς όν τό σύνθημα άκηϋθόνατο να μη τό συγγύση προς την φωνήν αληθούς αλέκτορος. Ολίγα μόνον στιγμαί παρεήλθον μετά τό σύνθημα και ή θύρα του Ιστορικου ήνοίγη κατά τό ήμισον εν μεγάλη ήσυχία. Ο κακούργος λοιπόν προωρήσας ειπε χαμηλήν τή φωνή.

—Χαιρετίσω τον σιδηστόν μου πάππον!

—Είσελθε Θωμαί, είσελθε είκνον μου, απήντησε φωνή τις σχεδόν εις τό ύψος του νεήλυδος του' όπερ και έσπευσε να πράξη ο «εγγελευσ» από προσεχτικώς έσφιξε βλέμμα εις την όδον.

Η θύρα επανεκλείσθη μετά προφυλάξιασ άνευ του εσθριστου τριγμού, ενώ όλκι οι αλέκτορες της συνακίας, άπατηθέντες εκ της προκληήσεως του ψευδούς αδελφου των έξηκολούθησαν φωνούντες εν άμίλλη.

ΚΕΦ. V. ΠΩΣ Ο ΔΕΡΜΑΤΟΠΡΟΒΑΤΟΣ ΑΝΑΚΤΑ ΘΑΡΡΟΣ.

Ενώ ο Αμβρόσιος έπρωρεύε εις την έρ-

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΓΑΤΑΝΟΡΑΚΕΣ ΠΡΩΓΗΣ ΒΟΗΘΗΦΟΣ

εκαίθησαν ισγάτως ενταύθα και πωλούται εις συγκαταβατικασ τιμάς. Οι επημερύντες απειθουήτων εις το εν Αρνακι πρακτορείο, της εταιρείας Prince Line.

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Εν τη κατά την όδον «Οξερρο» οίκω της Κας Αγγούτας Κ. Χαλαμπιδου ήείχθη νέον ξενοδοχείον υπό την διεύθυνσιν της ιδιοκτητήριας, ένθα οι προσερχόμενοι δύνανται να εύρίσκωσι δωμάτια ύπνου λίαν ευρύχωρα και εύάερα. Το ξενοδοχείον τούτο θα διακρίνη άκρα καθαριότης και έκτακτος περιποίησις, διό οι πελάται ετρωσαν βιβδιον, ότι θα μένωσι καθ' όλα ευχαριστημένοι.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

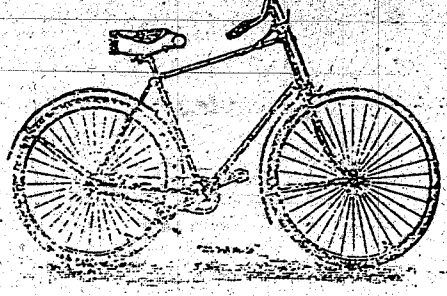
Εν τώ τυπογραφείω ήμών γίνεται πάντα τυπογραφική εργασία μετά πάσης της δυνατής φιλοκαλίας εις τιμάς λίαν συγκαταβατικασ, οίον: εκτίκας κεινοσ, νομικασ ήστία, γεωστικα γραμμάτια, ναυλοσμορφητικα, δηλωτικα Τελωνείου, διπλώτυπα, φορτωτικα κλπ.

ΤΥΠΟΙΣ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

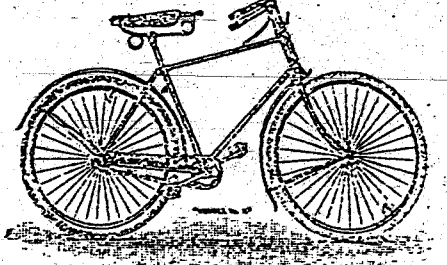
κτην περικυκλωμένος υπό των συνάδελφων του, μη έχων άλλην έλπίδα σωτηρίας η την φυγήν, εκήτησε κατά πρώτον να εύση και άλλο τι μέσον, ίνα δυναθη η' αποπλανήθη την διεκπεύονην. «Βιβδιώσ, εκίβηθ, δέν πρέπει να άνακλώ τάς καταρανας ενδείξει της εν τώ οίκω του Θωμαί παρουσίας μου, αντιτατόμενος εις τάς καταθέσεισ του Πέτρου Σάχη, του τρομερου τούτου ήθρου μου, όστις έχει πληρη την εμπιστοσύνην του Πρωτοδικαστου. Εκτέσ τούτου και οι πράκτορες, οίτινες νυν αποτελοσσι την έντιμον συνείδαν μου δύνανται να επικυρώσωσι την κατάθεσιν του δια της ίδιασ αυτών μαρτυρίας. Ας όμολογήσω λοιπόν, χωρίς να θελήσω να άμυρθητήσω εϋδενίαν λεπτομέρειαν, την παρουσίαν μου εις του Θωμαί Σίλβα, την μετά του προδότη συντάλαξιν μου πρό της κρίσεως του ελάμπερου, εν φιλικήν μου μεταγγύρησιν εν τώ έμαρτίω ότε εκρουσε την θύραν του οίκου κλπ. κλπ., όσιν τάχα τι ταύτα σημαίνουσι προκείμενον περί ανθρώπων ευφροσμένου υπό αγαλών αισθημάτων. Δέν είνε η πράξις τό έγκλημα. Είνε η πρόθεσις. Ω! η πρόθεσις, ίδού τό σπουδαίον ζήτημα. Ούτω λοιπόν θα είπω εις τον κριτήν έκείνον, όστις η' αναλάβη να με δικάζη:

«Ας εύρεσθηθη η έντιμότης σας να λάβη υπόψιν αύτης, ότι είμαι μέλος της αστυνομίας, από των χερσών της όπείας διαρρέγει από πολλού ο Θωμαί Σίλβα, ο δικαίως ένεκα τούτου επανομαθεθείσ εγγελευσ. Αρα εϋθ' η Μιχαηλ

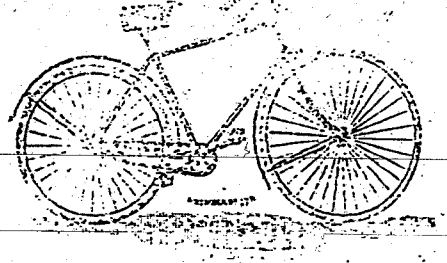
ΠΟΔΗΛΑΤΑ

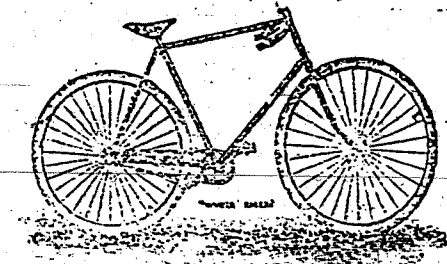
HUMBER

ΤΑ ΣΤΡΕΠΤΟΤΕΡΑ

ΤΑ ΚΟΜΨΟΤΕΡΑ

ΤΑ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ

Αμβρόσιος πρώτος Πράκτωρ εισέλαθε την φιλοκαλίαν του κεινομένου, συνέλαβον κατά νόον να περιπέσω επί τέλους τον διαβόητον τούτον εγγελευσ εις τό δικτά μου. Μετά μίχριν και ώριμον σκέψιν εύρον ότι τό καλύτερον μέσον, όπερ ήδύνατο να μεταχειρισθω διά να προσελκύσω τό έκλεκτόν τούτο φέρονμα ήτο μεγαλοφυής τις εμπνεύσεσι, όη' ην θα ύπερηφανούσην, εάν δέν με ώδήγει, εις ην τώρα εύρίσκομαι θέσιν, δηλ. να εύρεθω εις την άνάγκην να δικαιολογώθω δε' έγκλημα συννοχής μετά του μύλλον επεκινούου κικουόγου της Αισθώνος! Άλλ' έρωτώτατε, εύρεσθητήτε να πιστεώσητε, ότι η εμπνεύσεσι έκείνη ούδποτε ήθελε τώην τοσούτω ταπεινής έκβίσεως εάν ο έντιμος συνάδελφος δέν ήγγετο να ριθθ εν μέσω των στρατηγημάτων μου και να μου διαρρήξη τό δικτα άκριώσ καθ' ην στιγμήν ο κακούργος έμελλε να περιπελθθ εν αυτοίς. «Εκρηθήθη καλύτερον» θα μοι είπη ο δικαστής.—«Εάν ζητώ καλύτερον τούτου» θα σπεύσω και εγω να απαντήσω. Είχον διαδοχαιώση τον Θωμαί, ότι θα συνέπραττον αύτω άντι άμοιβής τινος και θα άπεμάχονον του θεάτρον των άίλων του τούσ αστυνομικώς πικτόρας, άπετών αυτουσ εις τάς έχηλασίας των, έκτός εάν μη έλεγε πριν τό μέρος, την ήμεραν και την ώρα, καθ' ην έμελλε να κειταρραθθ τό έγκλημα.

(ακολου)